DOI: 10.33270/02263101.2
УДК 340.12

БРОВКО Наталія*
доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету
09100, пл. Соборна, 8/1, м. Біла Церква, Україна
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3525-2817

Аналіз проблемних питань діяльності благодійних організацій в Україні (з урахуванням досвіду США)

Анотація. Актуальність дослідження зумовлена наявністю проблем у діяльності благодійних організацій в Україні. Метою дослідження є здійснення всебічного аналізу правової регламентації благодійної діяльності в Україні та США з метою використання позитивного досвіду для української держави. Проаналізовано проблемні питання діяльності благодійних організацій в Україні та США, виявлено недоліки й позитивні практики. Автор стверджує, що сфера благодійництва має достатню правову регламентацію. Попри численні позитивні практики, вона має недоліки й проблеми. Україна може врахувати досвід реформування благодійної сфери Сполучених Штатів Америки і використати його для вдосконалення національних нормативів у сфері благодійництва, зокрема формування розуміння благодійництва у свідомості не лише як суспільно необхідної діяльності, а й стилю життя, державного регулювання та підтримки благодійної діяльності, надання свободи в діяльності благодійних організацій. Як висновок, зазначено, що національне законодавство потребує вдосконалення з метою підтримки й розвитку інституту благодійництва та суб'єктів, які здійснюють таку діяльність. Обґрунтовано необхідність закріплення правового статусу та гарантій діяльності волонтерів і доведено необхідність прийняття Закону, що буде регулювати процес надання й отримання гуманітарної допомоги. Під час написання статті використано загальнонаукові й спеціально-юридичні методи та комплексний підхід. Практична значущість дослідження полягає в тому, що автор визначив заходи щодо вдосконалення правового регулювання благодійної діяльності в Україні на основі виявлених проблем в їхній діяльності з урахуванням позитивного досвіду та недоліків у законодавстві США.

Ключові слова: благодійність; благодійні організації; волонтерство; благодійна діяльність; правове регулювання.

Історія статті:
Отримано: 09.03.2026
Прийнято: 13.04.2026
Опубліковано: 29.05.2026

Рекомендоване посилання:
Бровко Н. Аналіз проблемних питань діяльності благодійних організацій в Україні (з урахуванням досвіду США). *Філософські та методологічні проблеми права.* 2026. № 1 (31). С. 17–24. DOI: 10.33270/02263101.2

*Відповідальний автор

© Бровко Н., 2026. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Вступ

Право на об'єднання в організації є конституційно передбаченим правом. Важливим є об'єднання в організації для здійснення благодійництва. Благодійні організації відіграють важливу роль у розбудові України. Це інституція, яка надає соціальну підтримку потребуючим верствам населення (Zhytnyk, 2014). Беззаперечним є вплив благодійних організацій на розвиток громад і здійснення заходів, що спрямовані на розвиток адміністративної одиниці. Вагомою є роль таких організацій у здійсненні культурних та освітніх ініціатив, що поліпшує інтелектуальний потенціал держави (Kochnova, 2009). Для реалізації їх функцій та забезпечення можливості виконувати свої завдання вони повинні мати надійну правову основу діяльності.

Здійснення доброчинності є гуманістичним покликом для надання допомоги й підтримки тим, хто її потребує (Kostytskiy et al., 2022). Благодійна діяльність підтримується та заохочується кожною державою на законодавчому рівні. Нині благодійні організації стикаються з перешкодами, що не надає їм можливості цілком реалізовувати свої повноваження. Норми Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» вирізняються невичерпністю, правовою невизначеністю, подекуди відсутністю актуальності, що не дає змоги, на нашу думку, відкрито здійснювати та пропагувати благодійність (Brovko, 2024a). Постала потреба в зміні підходів до благодійництва з урахуванням зарубіжного досвіду, визначенні конституційного статусу благодійних організацій, забезпеченні фундаменту для їх функціонування в контексті правової та соціальної держави.

Питанням діяльності благодійних організацій присвячено роботи вчених. Попри праці, у яких досліджено питання правової регламентації діяльності благодійних організацій, наявні проблеми, що потребують подальшого аналізу. Їх дослідження, виявлення шляхів подолання проблем, урахування позитивних практик є метою цієї роботи.

Матеріали та методи

Для досягнення поставленої мети використано загальнонаукові та спеціальні методи пізнання: діалектичний метод – для пошуку підходів до реформування чинного національного законодавства у сфері благодійництва; системний метод – для дослідження позитивних практик і недоліків законодавства США та законодавства України; порівняльно-правовий метод – для аналізу законодавства США та законодавства України щодо правової регламентації діяльності благодійних організацій, формулювання пропозицій щодо усунення проблем в їхній діяльності та вдосконалення національного законодавства; формально-логічний метод – для формулювання пропозицій щодо вдосконалення національного законодавства з урахуванням аналізу законодавства США; методи аналізу, синтезу – для дослідження недоліків у політиці підтримки благодійництва.

Результати обговорення

Попри наявну правову базу, що визначає діяльність благодійних організацій в Україні, можна стверджувати про відсутність усталених відносин між ними та громадянами, владою, медіа. Це призводить до недовіри до діяльності таких об'єднань, недостатньої комунікації та співпраці із зацікавленими суб'єктами та є перешкодами для реалізації ними своїх завдань. Закони України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», «Про гуманітарну допомогу», «Про волонтерську діяльність», «Про адміністративну процедуру», правові норми Цивільного, Господарського, Податкового кодексів, що визначають функціонування благодійних організацій, є неконкретизованими, містять суперечності й потребують удосконалення. Кроки щодо сприяння волонтерській діяльності та її розвитку є недостатніми. Попри прийняття низки законопроєктів, що передбачають додаткові напрями волонтерства в умовах війни, внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо ввезення до України гуманітарної допомоги з використанням Автоматизованої системи реєстрації[1], такі заходи не здатні повністю врегулювати статус і діяльність благодійних організацій, які займаються благодійністю та волонтерством.

Події в державі й активні процеси євроінтеграції сприяють утворенню й активізації діяльності благодійних організацій. Тому актуальним є питання вдосконалення правової бази, що регламентує процес надання й отримання допомоги тим, хто її потребує. Розроблення та впровадження чітких нормативів надасть можливість забезпечити ефективне регулювання благодійництва, нагляд за діяльністю благодійних організацій і забезпечення якості й прозорості надання ними допомоги та послуг (Bekkers, & Wiepking, 2011).

Як відомо, благодійні організації здійснюють благодійну діяльність з метою допомоги тим, хто її потребує, задля сприяння законним інтересам у сферах благодійної діяльності, а також для розвитку й підтримки різних сфер і суспільних

[1] Про внесення змін до деяких законів України щодо ввезення, обліку, розподілу гуманітарної допомоги, особливостей оподаткування відповідних операцій та подання звітності : Закон України від 8 листоп. 2023 р. № 3448-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3448-20#n37

інтересів[1]. Соціальна підтримка вразливих груп населення є пріоритетом їхньої діяльності.

Специфічними формами благодійництва є меценатство, спонсорство й волонтерство, діяльність яких регламентована законодавством у вигляді закріплених правових норм, що визначають статус таких суб'єктів (Helmke, & Levitsky, 2004). Одним з напрямів діяльності благодійних організацій є надання гуманітарної допомоги, хоча в Законі України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» про це безпосередньо не зазначено. Натомість у Законі України «Про гуманітарну допомогу» законодавець акцентує, що «гуманітарна допомога є цільовою, адресною, безоплатною допомогою, яка проявляється у різній формі та видах», тобто фактично є благодійністю або благодійною допомогою[2]. Волонтерська діяльність є «добровільною, неприбутковою діяльністю, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги – безоплатного надання робіт та послуг»[3], тобто є формою благодійної діяльності. Ю. Асадчев (2019) пропонує конкретизувати форми благодійництва, зосереджуючи увагу на волонтерстві, меценатстві, гуманітарній допомозі та безоплатному донорстві.

Отже, декілька національних нормативів фактично відображають сутність благодійної діяльності, акцентуючи на правовому регулюванні її різновидів. Тому до суб'єктів надання благодійної допомоги слід віднести благодійні товариства, благодійні установи, благодійні фонди, волонтерів-фізичних осіб, що перебувають в Україні або за її межами, які добровільно надають гуманітарну допомогу, юридичних осіб, що створені та зареєстровані для надання такої допомоги.

Проаналізуємо проблемні питання діяльності благодійних організацій та недоліки, пов'язані з цим. Нині в Україні спостерігається зростання кількості благодійних організацій та осіб-волонтерів. Значна кількість громадян визнають себе волонтерами та здійснюють благодійність без офіційної реєстрації. Іноземні громадяни, займаючись волонтерством в Україні, не мають відповідного правового статусу й гарантій. Відсутність державної базової підтримки осіб, які здійснюють волонтерську діяльність, потребує законодавчого врегулювання цього питання, зокрема щодо спрощення процедури легалізації іноземців, які є гуманітарними працівниками та займаються волонтерством, процедури отримання ними посвідки на тимчасове проживання на території України для здійснення такої діяльності, закріплення гарантій щодо страхування життя та здоров'я волонтерів.

Аналізуючи волонтерство як форму благодійництва, зазначимо, що до волонтерської діяльності активно долучається молодь, однак її правовий статус залишається невизначеним. Тому доречним є внесення змін до Закону України «Про основні засади молодіжної політики», визначивши у ньому умови залучення до волонтерства дітей, що не досягли 14-річного віку, їхній статус і гарантії. Важливо розвивати у громадській свідомості розуміння мети та завдань волонтерства, культуру благодійництва й меценатства, особливо серед молоді. Зазначене питання має бути пріоритетним для відповідного відомства, органів виконавчої влади, що здійснюють політику в освітній сфері шляхом передбачення цих питань у Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні, Концепції розвитку громадянської освіти в Україні як на державному, так і на регіональному рівнях.

Для налагодження співпраці між представниками активних благодійних (волонтерських) організацій та представниками влади на місцевому рівні доречним є обговорення нагальних проблемних питань з подальшою реалізацією їх на державному рівні.

Суттєвим недоліком у політиці підтримки благодійництва є неповне розуміння й усвідомлення законодавцем ролі осіб-благодійників і благодійних організацій для розвитку держави. Аналізуючи Стратегію утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2023–2025 роках, затверджену Постановою Кабінету Міністрів України, зазначимо, що єдиним завданням Стратегії, що стосується напряму утвердження української національної та громадянської ідентичності, де враховано роль волонтерів, є «формуванні активної життєвої та громадянської позиції, здатності брати участь у житті суспільства, органів місцевого самоврядування та в управлінні на різних рівнях, зокрема у волонтерській діяльності»[4]. Проблемним питанням сьогодення є відсутність державної цільової програми сприяння розвитку волонтерської діяльності. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–

[1] Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5073-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17#Text

[2] Про гуманітарну допомогу : Закон України від 22 жовт. 1999 р. № 1192-XIV. URL: https://zakon.rada.gov.ua /laws/show/1192-14#Text

[3] Про волонтерську діяльність : Закон України від 19 квіт. 2011 р. № 3236-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua /laws/show/3236-17#Text

[4] Про схвалення Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2023–2025 роках : постанова Кабінету Міністрів України від 15 груд. 2023 р. № 1322. URL: https://zakon.rada.gov.ua /laws/show/1322-2023-п#Text

2026 роки визначає одним зі стратегічних завдань розвиток волонтерської діяльності, однак низка питань залишається відкритою[1]. Розроблення Державної програми з розвитку волонтерської діяльності надасть можливість здійснювати підтримку та контроль діяльності таких об'єднань, надавати їм підтримку, розуміти нагальні проблеми та вчасно реагувати на них.

Нагальним є вирішення питання унеможливлення зловживання волонтерством у власних цілях. Проблемою, яка потребує розв'язання на державному рівні, є створення благодійних організацій без реального наміру здійснювати таку діяльність (Hryshchuk, 2003), зокрема, для відмивання доходів, які отримані незаконним шляхом, ухилення від сплати податків, нецільового використання благодійних коштів, фінансування організованих злочинних угрупувань, тероризму, піару, власного незаконного збагачення. Діяльність таких організацій підриває мету та сутність благодійності й нівелює її сутність. Слід забезпечити прозорість діяльності та звітність благодійних організацій, здійснення аудиту, посилити кримінальну відповідальність за порушення законодавства у сфері благодій-ництва, активно залучати громадськість до моніторингу та нагляду за діяльністю благодійних організацій. Створення координаційного контролюючого органу за благодійною діяльністю надасть можливість гарантувати якість і прозорість надання ними допомоги.

Важливим є посилення звітності за використанням благодійної допомоги. З цією метою рекомендовано активізувати взаємодію благодійних організацій з органами місцевого самоврядування, які мають інформувати громадськість щодо активностей благодійництва, залучати громадян до участі й сприяння волонтерству.

Органи державної влади та місцевого самоврядування, ОТГ, які отримують благодійну допомогу, мають оприлюднювати інформацію про її надходження, використання благодійних пожертв і ці питання повинні бути нормативно закріплені як обов'язок посадових осіб та очільників влади.

Для приймання матеріальних цінностей, що надходять як благодійна допомога, наказом по установі рекомендовано створити комісію з оприбуткування матеріальних цінностей. Благодійна допомога у вигляді виконаних робіт чи послуг має бути оформлена актами прийняття-передання їх результатів[2]. Попри вже наявні Рекомендації вважаємо за доцільне законодавчо врегулювати процедуру отримання та розподілу благодійної допомоги на місцевому рівні шляхом запровадження автоматизованої системи її декларування та звітування про використання й надання.

Для ефективного здійснення своєї діяльності благодійним організаціям слід бути гнучкими, вчасно реагувати на зміни в суспільному та політичному житті та корегувати власні програми діяльності. Бути гнучким означає рух у напряму розв'язання соціальних проблем, розроблення нових програм, пошук партнерів і меценатів. Це вимагає відкритості для громадськості, що призведе до підвищення довіри й отримання підтримки (Brennan, 2022).

Доволі важливим є питання фінансової підтримки. Необхідно передбачити видатки в державному бюджеті на фінансування розвитку волонтерства та волонтерської діяльності. Своєю чергою, органи місцевого самоврядування мають закладати в межах місцевих бюджетів видатки на підтримку місцевих програм розвитку волонтерства в громадах.

Для розвитку благодійництва необхідно спростити доступ до інформації щодо створення й реєстрації благодійних організацій (Farbota, 2015). Доречним є створення консультаційних центрів для громадян, які інформуватимуть громадськість про процедуру реєстрації громадських і благодійних організацій, особливості їхньої діяльності та функціонування. Слід зосередити увагу й на спрощенні процесу реєстрації благодійної організації. Лише зареєстрована благодійна організація може отримувати грантову підтримку, брати участь у проєктах міжнародної допомоги, співпрацювати з владою, бізнесом, зарубіжними організаціями громадянського суспільства (Walk, & Peterson, 2023).

Слід акцентувати на взаємодії держави з благодійними організаціями, яка здійснюється шляхом укладення угод про співпрацю, зокрема для допомоги бездомним, надання медичної та психологічної допомоги й догляду; надання фінансування організаціям для реалізації

[1] Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки : Указ Президента України від 27 верес. 2021 р. № 487/2021. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/487/2021#Text

[2] Щодо особливостей реалізації заборони на одержання пільг, послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування (ст. 54 Закону України «Про запобігання корупції») та відповідальності за прийняття рішень щодо осіб, які прийняли такі пільги, послуги і майно : роз'яснення Національного агентства з питань запобігання корупції від 19 листоп. 2021 р. № 54. URL: https://nazk.gov.ua/uk/documents/roz-yasnennya-vid-19-11-2021-54-shhodo-osoblyvostej-realizatsiyi-zaborony-na-oderzhannya-pilg-poslug-i-majna-organamy-derzhavnoyi-vlady-ta-organamy-mistsevogo-samovryaduvannya-st-54-zakonu-ukrayiny-p/?hilite=

благодійних програм і проєктів; залучення благодійних організацій до державних програм соціального захисту; проведення спільних заходів збирання коштів для реалізації важливих для спільноти проєктів. Однак під час такої взаємодії держава перекладає на них власні функції соціального захисту. Це відбувається як логічна передумова її діяльності, оскільки благодійні організації мають більш гнучку структуру, можуть оперативно реагувати на потреби громадян (Yang, & Babiak, 2023). Побутує думка, що благодійність є «відповіддю суспільства на бідність». Тому слід враховувати такі варіації, не допускаючи ситуації, яка виникла в Австралії, коли держава передає низку соціальних функцій благодійним організаціям, культивуючи благодійність, однак при цьому втрачає одну зі своїх характеристик – соціальної держави, що призводить до благодійності як самоцілі. У результаті держава відходить від свого основного призначення – забезпечення людського блага, не приділяючи уваги діяльності, спрямованої на подолання бідності (Parsell, Clarke, & Perales, 2021).

Важливо, щоб у такій взаємодії благодійні організації не потрапляли у залежність від держави, а держава не перекладала на них свою основну функцію соціального захисту. Співпраця повинна забезпечувати компліментарність й уникнення дублювання функцій, що потребує належного правового регулювання та закріплення правового статусу благодійних організацій.

Визначаючи проблемні питання в діяльності благодійних організацій, слід врахувати досвід США, де культура благодійництва є поширеною і визначається як «усвідомлена необхідність». Активне пропагування благодійності й волонтерство починається в закладах освіти – до волонтерства активно залучаються здобувачі освіти, воно є частиною освітнього курсу, дає змогу здійснювати благодійну діяльність на вибір у тій сфері, яка цікавить особистість, і координується Асоціацією професійного фандрейзингу (Association of Fundraising Professionals)[1].

Благодійництво у США – це не лише соціально необхідна діяльність, а й стиль життя, усвідомлена потреба допомогти ближньому, місту, округу, державі. Американське законодавство не містить жорстких норм державного регулювання благодійної діяльності, однак це не надає благодійним організаціям широких повноважень чи великої свободи діяльності. Законодавство прямо забороняє здійснювати махінації організації або її керівникам, однак не встановлює порядок, як слід «здійснювати» благодійність. Така самостійність дає можливість благодійникам обирати способи та форми філантропії (Giacomin, & Jones, 2022), зокрема вони мають можливість обирати між двома організаційними формами благодійних організацій, які будуть функціонувати: неприбутковою корпорацією та благодійним фондом (Galle, 2012).

Щодо державного нагляду за діяльністю американських благодійних організацій, він здійснюється Генеральними прокурорами відповідних штатів, однак вони мають не лише контрольні повноваження, а й надають допомогу й підтримку щодо виконання благодійними організаціями зобов'язань, поліпшення управління, надання допомоги у реструктуризації або ліквідації (Nows, 2022). На федеральному рівні контроль за діяльністю благодійних організацій покладено на Державну податкову службу. Певну контролюючу роль має Міністерство фінансів США.

Реєстрація благодійних організацій здійснюється державним секретарем штату. Благодійні організації мають щорічно звітувати про власну діяльність, однак звіти є досить поверхневими. Сучасне американське законодавство має дещо уніфіковану концепцію благодійності: більшість організацій можуть претендувати на отримання пільг і субсидії, довівши, що вони можуть надати суспільству те, що надати інші не можуть. Благодійні фонди можуть бути звільнені від федерального оподаткування, що є стимулом для їхньої діяльності, однак мають надати Податковій службі свої організаційні документи та зробити вільним доступ до своєї діяльності для громадськості. Важливим у законодавстві США є те, що організації, які претендують на звільнення від оподаткування, мають надавати інформацію про свою діяльність громадськості, яка може вирішувати, чи варта конкретна організація права на податкові пільги, чи слід донорам підтримувати ці організації та чи потрібні зміни в законодавстві щодо діяльності таких організацій (Galle, 2012).

Щодо проблем американського законодавства, то однією з них є незахищеність донорів. Донор може на свій розсуд надавати благодійні пожертви певній організації, яка, своєю чергою, може не використати внесок або використати не так, як розпорядився донор, може змінити свою початкову місію або методи її реалізації.

У США є значна кількість суб'єктів, які контролюють благодійні організації. Організації мають оприлюднювати відомості про свою місію, програму, управління, людські ресурси, фінансовий менеджмент, публічну підзвітність і комунікації, а також публічну та громадську політику (Brennan, 2022). Фактично, благодійні організації контролюються державою та громадськістю (Walk, & Peterson, 2023). Громадський контроль має свої переваги й недоліки, оскільки благодійна організація, маючи свободу дій, має орієнтуватися на вимоги громадської спільноти, які можуть бути різними та неоднозначними. Однак такий досвід є позитивним і може бути

[1] Association of Fundraising Professionals. URL: http://www.afpnet.org/

запозичений Україною під час реформування національного законодавства.

Аналізуючи американський досвід благодійництва, зазначимо, що позитивним у законодавстві є нормування та регулювання благодійної діяльності, воно спрямоване на підтримку сильних сторін і можливостей організацій. Це надає можливість виокремити благодійні організації, що сприяють підвищенню добробуту, надати їм пільги й стимули та відділити від тих, що мають корисливу мету (Galle, 2012).

Висновки

Кожна держава підтримує благодійництво шляхом унормування положень щодо його здійснення на державному рівні через реалізацію державної політики. Досвід США може бути врахований Україною та може бути корисним у питанні реформування законодавства про благодійні організації, зокрема у питаннях, що передбачають стимулювання розвитку благодійництва шляхом запровадження пільгового механізму для благодійних організацій та звільнення їх від оподаткування, передбачення звітування й інформування суспільства про діяльність благодійних організацій про надходження та використання пожертв і внесків як обов'язок, популяризувати благодійництво шляхом правової пропаганди, правового виховання молоді з метою формування гуманного суспільства та підвищення довіри до діяльності благодійних організацій (Brovko, 2024b).

Нині українське законодавство, що регламентує діяльність благодійництва та благодійних організацій, є недосконалим і потребує змін. Зокрема, необхідні доповнення до Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації». Пропонуємо визначити меценатство й волонтерську діяльність формами благодійництва, що надасть можливість чітко окреслити напрями благодійницької діяльності, суб'єктів її здійснення, сприятиме розумінню такої діяльності громадськістю. Вимогою часу є прийняття Стратегії розвитку та підтримки благодійництва в Україні та відповідного органу, що буде володіти повноваженнями здійснювати контрольно-наглядову державну діяльність за сферою благодійництва. Прийняття Закону України «Про підстави та порядок надання гуманітарної допомоги» надасть можливість визначити види, підстави, процедуру надання такої допомоги, зафіксувати форми звітності й контролю за нею, законодавчо визначити статус бенефіціарів, передбачити рівні можливості щодо вибору ним виду й обсягу благодійної допомоги. Шляхом внесення змін до чинного законодавства України закріпити правовий статус неповнолітніх осіб-волонтерів, передбачити гарантії щодо страхування життя й здоров'я волонтерів, врегулювати питання спрощеної процедури легалізації іноземців та осіб без громадянства, які здійснюють волонтерську діяльність.

Подяки

Немає.

Фінансування

Дослідження не фінансувалося.

Конфлікт інтересів

Немає.

References

[1] Asadchev, Yu. (2019). *Problematic aspects of charitable organisations' activities in Ukraine and ways to solve them.* Retrieved from https://uwcfoundation.com/ua/blagotvoritelnost-v-ukraine/charity-in-ukraine-problems

[2] Bekkers, R., & Wiepking, P. (2011). A Literature Review of Empirical Studies of Philanthropy: Eight Mechanisms That Drive Charitable Giving. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly,* 40**(**5), 24-973. DOI: 10.1177/0899764010380927

[3] Brennan, M. (2022). *Media Confidence Ratings at Record Lows.* Retrieved from https://news.gallup.com/poll/394817/media-confidence-ratings-record-lows.aspx

[4] Brovko, N.I. (2024a). Development of public initiatives in Ukraine in the process of European integration. *Actual researches of legal and historical science*, 64, 47-49. Retrieved from URL: https://rep.btsau.edu.ua/handle/BNAU/12605

[5] Brovko, N.I. (2024b). Philosophical and legal analysis of charity.*The rule of law*, 53, 32-43. DOI: 10.18524/2411-2054.2024.53.300716

[6] Farbota, M.R. (2015). Legal status of mass media in the Internet environment. *Information and law*, 2(14), 92-97. DOI: 10.37750/2616-6798.2015.2(14).272698

[7] Galle, B. (2021). The Role of Charity in a Federal System. *William & Mary Law Review*, 53(3), 777-851. Retrieved from https://scholarship.law.wm.edu/wmlr/vol53/iss3/2

[8] Giacomin, V., & Jones, G. (2022). Drivers of Philanthropic Foundations in Emerging Markets: Family, Values and Spirituality. *Journal of Business Ethics,* 180(1), 263-282. DOI: 10.1007/s10551-021-04875-4

[9] Helmke, G., & Levitsky, S. (2004). Informal Institutions and Comparative Politics: A Research Agenda. *Perspectives on Politics,* 2(4), 725-740. DOI: 10.1017/s1537592704040472

[10] Hryshchuk, A. (2003). The role of non-profit charitable organisations in providing social services to the population. *Legal Scientific Electronic Journal,* 3, 315-318. DOI: 10.32782/2524-0374/2023-2/72
[11] Kochnova, O. (2009). Charity as a sociocultural phenomenon (cultural analysis). *Extended abstract of candidate's thesis.* Simferopol.
[12] Kostytskiy, M., Kushakova-Kostytska, N., Brovko, N., Tereshchuk, M., & Arhat, Ya. (2022). The issue of developing legal consciousness of the population in contemporary Ukrainian community (example of rural inhabitants). *Amazonia Investiga,* 11(52), 142-147. DOI: 10.34069/AI/2022.52.04.15
[13] Nows, D. (2022). Modernizing charitable fundraising regulation. *Drexel Law Review,* 69, 69-121. Retrieved from https://drexel.edu/~/media/Files/law/law%20review/v14-1/Nows_69.ashx
[14] Parsell, C., Clarke, A., & Perales, F. (2021). Poverty by Design: The Role of Charity and the Cultivated Ethical Citizen. *Social Policy and Society,* 21(4), 525-541. DOI: 10.1017/S1474746421000312
[15] Walk, M., & Peterson, E. (2023). Volunteers as active shapers of their work: the role of job crafting in volunteer satisfaction and organizational identification. *Voluntas: international journal of voluntary and nonprofit organizations*, 34(2), 289-300. DOI: 10.1007/s11266-022-00462-x
[16] Yang, D., & Babiak, K. (2023). A Study on Corporate Foundation and Philanthropy: Does Governance Matter for Organizational Performance? *Nonprofit Management and Leadership*, 34(1), 59-80. DOI: 10.1002/nml.21555
[17] Zhytnyk, O. (2014). The concept of justice in contemporary scientific research. *Philosophical and methodological problems of law,* 1, 58-67. Retrieved from URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fmpp_2014_1_9

Список використаних джерел

[1] Асадчев Ю. Проблемні аспекти діяльності благодійних організацій в Україні та шляхи їх вирішення. 2019. URL: https://uwcfoundation.com/ua/blagotvoritelnost-v-ukraine/charity-in-ukraine-problems
[2] Bekkers R., Wiepking P. A Literature Review of Empirical Studies of Philanthropy: Eight Mechanisms That Drive Charitable Giving**.** *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly.* 2011. Vol. 40 (5). P. 924–973. DOI: 10.1177/0899764010380927
[3] Brennan M. Media Confidence Ratings at Record Lows. 2022. URL: https://news.gallup.com /poll/394817/media-confidence-ratings-record-lows.aspx
[4] Бровко Н. І. Розвиток громадських ініціатив в Україні в процесі євроінтеграції. *Актуальні дослідження правової та історичної науки.* 2024. Вип. 64. С. 47–49. URL: https://rep.btsau.edu.ua /handle/BNAU/12605
[5] Бровко Н. І. Філософсько-правовий аналіз благодійності. *Правова держава.* 2024. № 53. С. 32–43. DOI: 10.18524/2411-2054.2024.53.300716
[6] Farbota M. R. Legal status of mass media in the Internet environment. *Information and law*. 2015. No. 2 (14). P. 92–97. DOI: 10.37750/2616-6798.2015.2(14).272698
[7] Galle B. The Role of Charity in a Federal System. *William & Mary Law Review*. 2012. No. 53 (3). P. 777–851. URL: https://scholarship.law.wm.edu/wmlr/vol53/iss3/2
[8] Giacomin V., Jones G. Drivers of Philanthropic Foundations in Emerging Markets: Family, Values and Spirituality. *Journal of Business Ethics.* 2022. No. 180 (1). P. 263–282. DOI: 10.1007/s10551-021-04875-4
[9] Helmke G., Levitsky S. Informal Institutions and Comparative Politics: A Research Agenda. *Perspectives on Politics*. 2004. No. 2 (4). P. 725–740. DOI: 10.1017/s1537592704040472
[10] Грищук А. Роль неприбуткових благодійних організацій у наданні соціальних послуг населенню. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 2. С. 315–318. DOI: 10.32782/2524-0374/2023-2/72
[11] Кочнова О. А. Благодійність як соціокультурний феномен (культурологічний аналіз) : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 26.00.01. Сімферополь, 2009. 35 с.
[12] Kostytskiy M., Kushakova-Kostytska N., Brovko N., Tereshchuk M., Arhat Ya. The issue of developing legal consciousness of the population in contemporary Ukrainian community (example of rural inhabitants). *Amazonia Investiga.* 2022. Vol. 11. No. 52. P. 142–147. DOI: 10.34069/AI/2022.52.04.15
[13] Nows D. Modernizing charitable fundraising regulation. *Drexel Law Review*. 2022. Vol. 69. P. 69–121. URL: https://drexel.edu/~/media/Files/law/law%20review/v14-1/Nows_69.ashx
[14] Parsell C., Clarke A., Perales F. Poverty by Design: The Role of Charity and the Cultivated Ethical Citizen. *Social Policy and Society.* 2021. No. 21 (4). P. 525–541. DOI: 10.1017/S1474746421000312
[15] Walk M., Peterson E. Volunteers as active shapers of their work: the role of job crafting in volunteer satisfaction and organizational identification. *Voluntas: international journal of voluntary and nonprofit organizations.* 2023. No. 34 (2). P. 289–300. DOI: 10.1007/s11266-022-00462-x
[16] Yang D., Babiak K. A Study on Corporate Foundation and Philanthropy: Does Governance Matter for Organizational Performance? *Nonprofit Management and Leadership*. 2023. No. 34 (1). P. 59–80. DOI: 10.1002/nml.21555
[17] Житник О. Поняття справедливості в сучасних наукових дослідженнях. *Філософські та методологічні проблеми права.* 2014. № 1. С. 58–67. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fmpp_2014_1_9

BROVKO Nataliia
Doctor of Law, Professor, Head of the Department of Constitutional Law and Theoretical and Legal Disciplines of the Bila Tserkva National Agrarian University
09100, 8/1 Soborna Sq., Bila Tserkva, Ukraine
ORCID: https://0000-0003-3525-2817

Analysis of Problematic Issues in the Activities of Charitable Organisations in Ukraine (Taking Into Account the Experience of the United States)

Abstract. The relevance of the study is determined by the existence of problems in the activities of charitable organisations in Ukraine. The aim of the study is to conduct a comprehensive analysis of the legal regulation of charitable activities in Ukraine and the United States with a view to using positive experience for the Ukrainian state. Problematic issues in the activities of charitable organisations in Ukraine and the United States are analysed, and shortcomings and positive practices are identified. The author argues that the field of charity has sufficient legal regulation. Despite numerous positive practices, it has shortcomings and problems. Ukraine can take into account the experience of reforming the charitable sphere in the United States and use it to improve national standards in the field of charity, in particular, to form an understanding of charity in the minds of people not only as a socially necessary activity, but also as a lifestyle, state regulation and support of charitable activities, and freedom in the activities of charitable organizations. In conclusion, it is noted that national legislation needs to be improved in order to support and develop the institution of charity and entities engaged in such activities. The need to consolidate the legal status and guarantees of volunteer activities is justified, and the need to adopt a law regulating the process of providing and receiving humanitarian aid is proven. In writing this article, general scientific and special legal methods and a comprehensive approach were used. The practical significance of the study lies in the fact that the author has identified measures to improve the legal regulation of charitable activities in Ukraine based on the problems identified in their activities, taking into account the positive experience and shortcomings in US legislation.

Keywords: charity; charitable organisations; volunteering; charitable activities; legal regulation of charitable; activities.